

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/43/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123353911
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6123353911.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného spoločnosťou: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o, so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 00 585 441, o zaplatenie sumy 616,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41C/67/2023-100 zo dňa 15.01.2024 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 41C/67/2023-120 zo dňa 15.03.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 41C/67/2023-100 zo dňa 15.01.2024 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 41C/67/2023-120 zo dňa 15.03.2024 v časti výroku I., v ktorej súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 184,98 eur s úrokom z omeškania vo výške 7,50 % ročne od 30.12.2022 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku II. o trovách konania, potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Vo zvyšnej časti, t. j. v časti výroku I., v ktorej súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 431,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,50 % ročne od 30.12.2022 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, zostáva rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 41C/67/2023-100 zo dňa 15.01.2024 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 41C/67/2023-120 zo dňa 15.03.2024 nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 616,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,50 % ročne zo sumy 616,60 eur od 30.12.2022 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že nárok žalobcu uplatňovaný v prejednávacom prípade sa odvíja od ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z. z.“), ako aj ust. § 442 Občianskeho zákonníka. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že dňa 27.09.2022 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle poškodeného Malles s.r.o. značky MAZDA CX30, EČV: A.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného. Poškodený si počas trvania opravy jeho vlastného vozidla poškodeného poistencom žalovaného prenajal od žalobcu náhradné motorové vozidlo značky Škoda Rapid, AT EČV: A. v rozsahu 30 dní, a to v období od 17.10.2022

do 15.11.2022. Po skončení doby nájmu prenajíateľ vystavil nájomcovi faktúru č. 7942022 splatnú dňa 30.11.2022 za prenájom náhradného vozidla v trvaní 30 dní pri dennom nájomnom vo výške 30,83 eur bez DPH/deň spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,00 eur, spolu vo výške 949,90 eur bez DPH. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postupenej pohľadávky u žalovaného. Listom zo dňa 28.07.2022, označeným ako „Oznámenie o poistnom plnení“, žalovaný oznámil žalobcovi, že mu poukázal poistné plnenie vo výške 330,30 eur, ktoré predstavuje priznanie poistného plnenia len za 10 dní, keďže len v tomto rozsahu žalovaný považoval nájom náhradného vozidla za účelný a nevyhnutný. V priebehu konania žalovaný uznal, že nájom náhradného vozidla bol účelný a nevyhnutný až do dňa 19.11.2021, kedy došlo k vystaveniu faktúry autoservisom – spoločnosťou AT, a.s. za opravu poškodeného motorového vozidla.

Zároveň žalovaný v priebehu konania nespochybnil dennú výšku nájomného ani jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Následne žalovaný priznané poistné plnenie vo výške 366,00 eur poukázal na bankový účet žalobcu.

3. Pri rozhodovaní tohto sporu okresný súd vychádzal z ust. § 524, § 525, § 526, § 442 ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 4 ods. 1 a 2, § 11 ods. 6, § 7, § 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z. z.“).

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v tomto spore riadne preukázal dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku a primeranosť dĺžky nájmu (od 17.10.2022 do 15.11.2022). Uviedol, že poškodený bol obmedzený vo svojom práve užívať vlastné vozidlo, a preto bolo jeho právom zabezpečiť si iné (náhradné) vozidlo na nevyhnutnú dobu, t. j. dobu počas vykonávania opravy jeho vozidla. Bolo by preto neúnosné a zvlášť obmedzujúce, aby sa poškodený zdržiaval vo svojom voľnom čase „hľadaním“ autoservisu, ktorý jeho opravu uskutoční čo najrýchlejšie, v čo najkratšej dobe. Navyiac v danej veci poškodený odovzdal motorové vozidlo do autoservisu – zmluvnému partnerovi žalovaného. Poškodený si svoju povinnosť promptne splnil a poškodené motorové vozidlo odovzdal do opravy. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou

v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...). Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia nájmu žalobcovi žalovaným v sume 333,30 eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 616,60 eur uplatnená dôvodne (fakturovaná suma za nájom 949,90 - priznané poistné 333,30 = 616,60 eur) a toto právo bolo žalobcovi priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z. z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP. Žalobca v tomto spore preukázal všetky svoje tvrdenia. Je nepochybné, že poškodený si zapožičal vozidlo na základe písomnej zmluvy s riadne dohodnutou cenou nájmu, a následne skutočne fakturovanou cenou, a to po dobu zotrvania vozidla v autoservise do uhradenia ceny opravy. Tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou. Nemožno nepriaznivost' stavu umocňovať u poškodeného jeho neprímeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby hľadal autoservis, ktorý mu poškodené motorové vozidlo opraví v prospech poisťovne, najlepšie na počkanie. Takýmto prístupom by bol poškodený neprímerane a nedôvodne zaťažovaný, zvlášť s prihliadnutím na to, že on bol subjekt, ktorý bol bez vlastného zavinenia poškodený. Zároveň žalovaný v tomto konaní nepreukázal relevantným spôsobom opodstatnenosť jeho obrany, t. j. že oprávnený nárok nájmu je len v trvaní 10 dní. Skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina, t. j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre

posúdenie nutnosti a účelnosti nájmu je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného, nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do vydania vozidla. Z ustálenej

súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo, a nie individuálne úvahy, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode podrobne skúmať podmienky, či už požičovní alebo autoservisov, u ktorých si nechá poškodené motorové vozidlo opraviť. Bol to práve poškodený, ktorý bol obmedzený už samotným poškodením jeho vozidla, a preto nie je dôvod, aby v dôsledku zavinenia inou osobou bol ešte viac obmedzovaný. Bolo by absurdné požadovať od poškodeného, ktorý bol v dôsledku škody spôsobenej inou osobou obmedzený v jeho vlastníckom práve, aby sa pri zabezpečení náhradného vozidla ešte „zdržoval“ hľadaním a porovnávaním autoservisov s možnosťou čo najrýchlejšej opravy.

5. V prejednávanej spore mal prvoinštančný súd z listinných dôkazov (zmluvy o prenájme, protokolu, faktúry, čestného prehlásenia poškodeného, potvrdenia autoservisu o prevzatí a vrátení vozidla a dokladu o zaplatení ceny opravy) preukázanú dobu nájmu náhradného vozidla od 17.10.2022 do 15.11.2022, odôvodnenú dĺžku opravy vozidla poškodeného i opodstatnenosť dĺžky nájmu, a tiež nutnosť užívania náhradného vozidla poškodeným v čase opravy jeho poškodeného vozidla minimálne do úhrady ceny opravy. Okresný súd akcentoval, že pokiaľ ide o oprávnenú dobu nájmu, resp. oprávnené obdobie, počas ktorého je možné preplatenie nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla, z ust. § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva, že jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o poistnom plnení a poukaz finančných prostriedkov poisťovňou, ak na ne vzniká nárok poškodenému ako oprávnenému subjektu. Nadväzne konajúci súd dospel k záveru, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo až do momentu oznámenia o poskytnutí plnenia poisťovňou (krycí list), po tom ako mu poisťovateľ predtým oznámil ukončenie šetrenia poistnej udalosti a v akej výške mu bude poskytnuté poistné plnenie. Až odo dňa nasledujúceho po doručení krycieho listu, resp. po poskytnutí plnenia, poškodený nemá nárok na náhradné vozidlo a od tohto momentu mu nevzniká ani právo na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla. Z výsledkov vykonaného dokazovania v súdnej veci je zrejmé a medzi stranami sporu zároveň je nesporné, že žalovaný plnil poistné plnenie dňa 19.12.2022. Oprávnená doba nájmu, v zmysle viazanosti súdu rozsahom žaloby, tak ako si ju žalobca uplatnil, je preto minimálne do 19.12.2022, kedy žalovaný plnenie poistného oznámil a reálne aj vykonal. Najskôr až týmto dňom sa poškodený dozvedel, resp. mohol dozvedieť, o ukončení poistnej udalosti a výške poistného plnenia za opravu, aby mohol opravené vozidlo po uhradení ceny opravy z autoservisu vyzdvihnúť a nájom náhradného vozidla ukončiť. Nie je tiež možné od poškodeného očakávať, že musí mať k dispozícii finančné prostriedky na úhradu opravy poškodeného vozidla v momente vystavenia faktúry, a zároveň nemožno ani od autoservisu žiadať odovzdať opravené motorové vozidlo bez úhrady opravy s rizikom nezaplatenia za vykonané práce. Žalobca má tak právo na preplatenie prenájmu motorového vozidla za dobu užívania náhradného motorového vozidla tak ako si uplatnil, t. j. od 17.10.2022 až do dňa 15.11.2022 v súlade s § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. t. j. do doby oznámenia poistného plnenia a úhrady poistného plnenia.

6. Nadväzne na vyslovený právny názor okresný súd nepovažoval za nutné vykonávať ani navrhnuté dokazovanie dopytom na príslušný autoservis, a preto ho ako nadbytočné zamietol.

7. Zároveň konajúci súd uviedol, že poškodený nevedel a ani nemohol ovplyvniť dobu, za ktorú žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti a vyplatil škodu, a preto mu nemôže byť na škodu, že mal po tento čas zapožičané náhradné motorové vozidlo. Jedná sa pritom o časovú súvislosť riešenia likvidácie škodovej udalosti, ktorú poškodený nemôže nijako ovplyvniť. Rovnako poškodený nemôže ovplyvniť ani dĺžku opravy poškodeného vozidla, a preto by bolo absurdné, aby práve on znášal náklady opravy s ňou spojené. Poškodený nezavinil dopravnú nehodu, a ani potrebu opravy (škodu na jeho vozidlo) a jej dĺžku. Nie je preto možné poškodeného zaťažovať aj znášaním ceny opravy, hoc len čiastočne, nad rámec individuálneho posúdenia potreby opravy a jej primeranej dĺžky žalovaným, ako poisťovňou osoby, ktorá dopravnú nehodu spôsobila. Rovnako poškodený nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisom až po úhrade faktúry za opravu, resp. doručení krycieho listu, čo je zaužívaná a bežná prax. Z predložených listín nepochybne vyplýva nevyhnutnosť a potreba prenájmu náhradného vozidla poškodeným, keďže toto vozidlo mal poškodený nutne a dôvodne k dispozícii minimálne (ak nie viac) do 15.11.2022 (tak ako si uplatnil), tak ako vyplýva aj z prehlásenia samotného autoservisu. Poškodený si teda uplatnil nájomné za náhradné vozidlo od 17.10.2022 do 15.11.2022 dôvodne. Uplatnený nárok vyplýva zo zmluvy o nájme, ktorá bola uzatvorená platne, keď zmluvné strany si v nej dohodli podstatné náležitosti, a to predmet nájmu a výšku nájomného, a následne platného postúpenia.

8. Žalobca si uplatnil voči žalovanému aj úroky z omeškania, tak že od nasledujúceho dňa po skončení šetrenia poistnej udalosti 14.12.2022 začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie

plnenia, ktorá uplynula 29.12.2022, t. j. od 30.12.2022. Tento jeho nárok vyplýva z ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., s použitím § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V rozhodnom čase pre určenie výšky úroku

z omeškania bola výška základnej úrokovej sadzby ECB vo výške 2,5 % ročne (čo je skutočnosť súdu známa z jeho činnosti, § 186 CSP). Žalobcovi tak vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 7,5 % ročne z priznanej sumy. Súd posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí zákonom stanovenej lehoty t. j. po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania poisťnej udalosti k výške nájmu, a to v súlade so zaužívanou súdnou praxou vyšších súdov. V súdenom spore sa žalovaný dostal do omeškania od 29.12.2022, keďže dátum skončenia šetrenia poisťnej udalosti bol 14.12.2022. Od uvedeného dňa začala žalovanému plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia za nájomné, ktorá uplynula dňa 29.12.2022. Žalovaný neopodstatnene neposkytol žalobcovi poisťné plnenie za nájom v plnej uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - zníženú o 616,60 eur (t. j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia (pozri napr. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 09.04.2015, sp. zn. 2Co/240/2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/132/2019 zo dňa 27.09.2019 a tiež na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021 a tiež rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Obdo/27/2021).

9. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP s použitím § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v tomto spore v celom rozsahu úspešný, priznal nárok na ich náhradu voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, v lehote 60 dní samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 41C/67/2023-120 zo dňa 15.03.2024 súd prvej inštancie opravil v písomnom vyhotovení rozsudku dátum jeho vyhlásenia. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.04.2024.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti výroku I., konkrétne v rozsahu plnenia nájomného za náhradné vozidlo za obdobie od 10.11.2022 do 15.11.2022

(t. j. pre sumu 184,98 eur), zmenil tak, že žalobu žalobcu v tejto časti zamietne, a súčasne prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania; alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu v predmetnej časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Podľa názoru odvolateľa súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP].

13. Uviedol, že už v rámci svojej procesnej obrany v konaní na súde prvej inštancie žalovaný rozporoval neprimerane dlhú dobu prenájmu náhradného vozidla, ktorá sa viazala na dobu, pokým sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise. Prenájom náhradného vozidla trval od 17.10.2022 do 15.11.2022 (t. j. 30 dní), denný prenájom bol vo výške 30,83 eur bez DPH. Faktúra za prenájom bola vo výške 949,90 eur bez DPH spolu s poplatkom za pristavenie vozidla vo výške 25,00 eur bez DPH. V procese likvidácie poisťnej udalosti žalovaný uznal ako oprávnený prenájom vozidla za 10 dní, za ktoré aj žalobcovi poskytol plnenie vo výške 308,30 eur + 25,00 eur poplatok za pristavenie vozidla, t. j. celkom sumu 333,30 eur. Nepripravený rozdiel vo výške 606,60 eur, t. j. 20 dní prenájmu je predmetom tohto súdneho konania. Dobu prenájmu náhradného vozidla žalovaný rozdelil na dobu, pokým sa poškodené vozidlo opravovalo, t. j. od 17.10.2022 do 09.11.2022, kedy bola vystavená autoservisom faktúra za opravu, t. j. 24 dní, čomu zodpovedá suma 739,92 eur a dobu po vystavení faktúry za opravu do ukončenia prenájmu motorového vozidla, t. j. od 10.11.2022 do 15.11.2022, kedy bola žalobcovi vystavená faktúra za prenájom, t. j. 6 dní, ktorému zodpovedá suma 184,98 eur. Po oboznámení sa s rozsudkom súdu prvej inštancie žalovaný podaným odvolaním už ďalej nerozporoval súdom priznaný nárok za prenájom náhradného vozidla počas opravy, t. j. v rozpätí od 17.10.2022 do 09.11.2022 v čiastke 431,62 eur s prihliadnutím na už uhradenú sumu v prospech žalobcu, a to aj napriek tomu, že konajúci

súd nevykonával v spore všetky dôkazy navrhované stranami sporu. Žalovaný teda vo svojom opravnom prostriedku rozporuje prvoinštančným súdom priznanú čiastku vo výške 184,98 eur za 6 dní, t. j. za obdobie odo dňa vystavenia faktúry za opravu po deň ukončenia prenájmu. Odo dňa vystavenia faktúry za opravu sa prenájom náhradného vozidla (ktorý skončil dňa 15.11.2022) žalovanému javí ako neúčelný.

14. Na podporu tejto svojej argumentácie poukázal žalovaný na argumentáciu Krajského súdu v Bratislave v rozsudku sp. zn. 3Cob/47/2019 zo dňa 24.04.2019 či Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/90/2019 zo dňa 15.11.2019. Ďalej žalovaný poukázal tiež na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016, z ktorého vyplýva, že skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody je treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napr. dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Rovnako z judikátu R 7/1992 vyplýva, že ak si poškodený musel zapožičať namiesto svojho poškodeného motorového vozidla iné vozidlo a náklady na zapožičanie prevyšujú náklady, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho, v dôsledku poškodenia vyradeného vozidla, možno náklady na zapožičanie náhradného vozidla vynaložené v nutnom a účelnom rozsahu zahrnúť do skutočnej škody.

15. Zároveň odvolateľ poukázal na to, že poškodený a ani žalovaný ako poisťovňa škodcu neboli servisom ALTERIA MOTOR, s.r.o. upozornení na skutočnosť, že servis si zadrží opravené vozidlo až do doby, pokiaľ nebude zo strany žalovaného uhradená faktúra za opravu. Zo strany servisu pritom nedošlo ani k úkonu, ktorým by po oprave vyzval poškodeného na prevzatie jeho opraveného vozidla. V danej súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/48/2022 zo dňa 23.05.2023 a rozsudok sp. zn. 45C/78/2023 zo dňa 12.02.2024 v spore s totožnými subjektami, keď s odkazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 žalobu zamietol. V označenom náleze Ústavný súd Slovenskej republiky okrem iného uviedol, že dôležitým kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov. V danom prípade žalobca výslovne uvádzal, že pre trvanie doby nájmu náhradného vozidla je objektívne relevantný moment doručenia krycieho listu zo strany poisťovne (žalovaného) autoservisu, pričom sa odvolával na obvyklú prax aj iných autoservisov (krycí list ako listina je náhradou za platbu poistného plnenia). Žalovaný tak nemôže niesť zodpovednosť za to, že si poškodený neprevzal vozidlo už dňa 17.01.2023, ale až dňa 18.01.2023. Pre určenie skutočnej škody v podobe nájmu náhradného vozidla sa vychádza zo zásady účelnosti, oprávnenosti a jej dôvodnosti. Výška skutočnej škody nie je daná uplatnenou sumou zo strany žalobcu, ale len výškou sumy účelne vynaloženej (obdobne argumentoval Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 16Cob/107/2018 zo dňa 27.08.2019).

16. Odvolateľ tiež poukázal na zrejmu nesprávnosť v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku na jeho strane 8, kde sa súd odvoláva na skutočnosť, že oprávnená doba nájmu v zmysle viazanosti súdu rozsahom žaloby tak, ako si žalobca uplatnil, je tak minimálne do 19.12.2022, kedy žalovaný plnenie poistného oznámil a reálne aj vykonal. Žalovaný však faktúru za opravu uhradil už dňa 15.11.2022, o čom svedčí Oznámenie o poistnom plnení vo výške 3.587,14 eur bez DPH zo dňa 15.11.2022, ktorú priložil k odporu. Dňa 15.12.2022 žalovaný plnil žalobcovi za prenájom náhradného vozidla, a to z dôvodu, že tento nárok (prenájom) bol u žalovaného uplatnený až 25.11.2022 a k plneniu došlo po posúdení rozsahu opravy s dĺžkou prenájmu (viď Oznámenie o poistnom plnení vo výške 333,30 eur bez DPH zo dňa 15.12.2022 doloženého k odporu).

17. Záverom žalovaný dodal, že systém povinného zmluvného poistenia má slúžiť na spravodlivé odškodnenie (materiálne aj nemateriálne) osôb poškodených pri dopravných nehodách, aby boli v zákonom rozsahu uspokojené ich nároky prostredníctvom poisťovateľov škodcov (vinníkov dopravných nehôd). Naopak, systém povinného zmluvného poistenia nemá byť akousi „dojnou kravou“ s cieľom, aby sa na ňom určité podnikateľské subjekty obohacovali na úkor poisťovní, ale aj samotných poškodených. Vzhľadom

na skutočnosť, že poisťovne v zmysle zákona č. 39/2015 Z. z. o poisťovníctve v platnom znení, § 37 a nasl. sú povinné vytvárať technické rezervy na krytie svojich budúcich záväzkov voči poistníkom, poisteným i poškodeným, každé umelé (nepreukázané) navyšovanie nárokov na poistné plnenie, resp. náhradu škody, sa nevyhnutne zohľadní v predpise poistného pre všetkých užívateľov povinného zmluvného poistenia.

18. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil. Súčasne si uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. V celom rozsahu sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozsudku. Podľa názoru žalobcu skutkové a právne okolnosti prezentované žalovaným v jeho opravnom prostriedku neodôvodňujú zmenu napadnutého rozsudku odvolacím súdom. Napadnutý rozsudok je z pohľadu žalobcu plne súladný s charakterom, účelom a povahou povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Žalobca sa plne stotožnil so závermi súdu prvej inštancie prezentovanými v napadnutom rozsudku o tom, že náklady na nájom náhradného vozidla boli vynaložené nutne a účelne, keďže tieto boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla. V bode 22. odôvodnenia tohto rozhodnutia konajúci súd správne uzavrel, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu. V dôsledku toho si poškodený musel prenajať vozidlo až do vydania jeho opraveného vozidla autoservisom. Zároveň z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo, nie individuálne úvahy, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode podrobne skúmať podmienky, či už požičovní alebo autoservisov, u ktorých nechá poškodené motorové vozidlo opraviť. Poškodený bol predsa obmedzený už samotným poškodením vozidla, a preto nie je dôvod, aby v dôsledku zavinenia inej osoby bol obmedzovaný ešte viac. Nie je možné od poškodeného očakávať, že musí mať k dispozícii finančné prostriedky na úhradu opravy poškodeného vozidla v momente času vystavenia faktúry, ktorého poškodenie nezavinil, a zároveň nemožno od autoservisu žiadať odovzdať opravené motorové vozidlo bez úhrady opravy s rizikom nezaplatenia za vykonané služby. K námietkam žalovaného v jeho opravnom prostriedku k otázke nevyhnutnosti a účelnosti nákladov za prenájom náhradného vozidla žalobca uviedol, že dôvod užívania náhradného vozidla odpadá ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostáva do jeho dispozície, čo zodpovedá aj právnomu názoru vyslovenému v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III.ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023. Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla vo vyššie uvedenom náleze Ústavný súd vyslovil stotožňujúci názor s názorom odvolacieho súdu, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojená s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd uviedol, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až

do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. Nepriзнание uplatneného nároku žalobcovi tak, ako to navrhuje žalovaný, by predstavovalo porušenie zásady „neminem leadere“ – nikoho nepoškodzovať, na zachovanie ktorej žalobca v tomto spore apeluje.

20. Deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom aj užívať. Táto nastáva až momentom vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje v čase, keď má aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu. Moment vydania opraveného vozidla poškodenému tak závisí od konania poisťovne, čo podľa názoru žalobcu zakladá dôvodnosť nároku uplatneného žalobou, ktorý predstavuje náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla po dobu zotrvania opraveného vozidla poškodeného v autoservise. V predmetnej veci poškodený užíval náhradné vozidlo do dňa 15.11.2022, t. j. do dňa, kedy sa opravené motorové vozidlo na základe doručenia krycieho listu autoservisu dostalo do jeho dispozičnej sféry. Je nepochybné, že poškodení nemôžu nijakým spôsobom ovplyvniť dĺžku doby, po ktorú je poškodené vozidlo v autoservise. Žalobca v konaní jednoznačne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v autoservise za účelom jeho

opravy. Zároveň je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že to bol práve poškodený, ktorému bol tento stav vnútený bez jeho zavinenia a kedy sa ocitol v situácii, kedy nemohol využívať svoje motorové vozidlo. Dátum a okolnosti doručenia krycieho listu neboli zo strany žalovaného v tomto spore rozporované. Žalobca mal za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného vyššie označeným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poistenca žalovaného. Poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne (žalovaného), až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. Ak autoservis vydá opravené vozidlo po úhrade nákladov za opravu motorového vozidla, resp. po doručení krycieho listu zo strany poisťovne a žalobca preukáže súdu, kedy poškodený odovzdal poškodené vozidlo autoservisu a kedy mu bolo opravené motorové vozidlo vrátené, ide o unesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu na preukázanie účelu náhradného vozidla, a teda nároku na náhradu nákladov spojených s jeho prenájmom. Postup autoservisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle, porušením povinnosti poistenca poisťovne (t. j. žalovaného). Náhrada nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla, resp. vystavenie krycieho listu, je povinnosťou poisťovne. Autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa. Zodpovednostný vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností. Táto zodpovednosť však nevyklučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvej príčiny, a to škodovej udalosti, so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodením, ktoré sa za účelom vykonania jeho opravy nachádza v autoservise. Ide tak o škodu, ktorá je adekvátnym dôsledkom protiprávneho konania, a to podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu veci a skúseností. Čakanie na krycí list tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla. Okamih vykonania opravy poškodeného vozidla zo strany autoservisu, vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci i obdobných sporov, ktorými sú jednak existencia povinného zmluvného poistenia, či zmluvného vzťahu medzi poisťovňou a autoservisom, nemôže predstavovať skutočnosť, ktorá objektívne umožňuje poškodenému s jeho vozidlom nakladať a užívať ho. Poškodený totiž nemôže užívať svoje opravované vozidlo, ktoré bol nútený dať do opravy autoservisu pre spôsobenie škody na ňom poistencom žalovanej po celú dobu zotrvania jeho opravovaného vozidla v autoservise, ak táto doba nebola ovplyvnená porušením povinností zo strany poškodeného. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému. Práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poistencom žalovaného a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu. Účelom povinného zmluvného poistenia je krytie škôd vzniknutých pri prevádzke motorových vozidiel, aby tieto neplatili škodcovia a už vôbec nie poškodení, a to vzhľadom na pravidelné platenie poistného v prospech poisťovne. Poškodený má tak nárok na náhradu škody, ktorá vznikla prenájmom náhradného vozidla po dobu nepoužiteľnosti vozidla poškodeného počas vykonávania jeho opravy. Poškodený nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým mu nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opraveného vozidla dochádza najskôr dorúčením krycieho listu zo strany poisťovne. Dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise tak ovplyvňuje práve poisťovňa, ktorá je súčasne subjektom zodpovedným za náhradu nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla. Neexistuje jediný relevantný dôvod, pre ktorý by mal poškodený hradiť náklady za opravu jeho vozidla, na ktorom mu škodu spôsobil poistencem žalovaného, keď medzi žalovaným a autoservisom existuje zmluvný vzťah, z ktorého plynie povinnosť poisťovne na vystavenie krycieho listu, dorúčením ktorého autoservisu vzniká povinnosť vydať opravené vozidlo poškodenému (synalagmatický vzťah). Okolnosti, pre ktoré je vozidlo poškodeného v autoservise, súvisia výhradne s konaním škodcu. Ak by nedošlo k protiprávnemu konaniu škodcu, poškodený by nemusel nechať svoje vozidlo opraviť v autoservise. V zmysle ust. § 47 ods. 7 zákona č. 106/2018 Z. z. si poškodený nemôže poškodené auto len tak opraviť doma, s čím sú dokonca spojené pokuty, a

to od 1.000,00 eur až do 10.000,00 eur. Nie je relevantné náhradu za predmetnú škodu nepriznať za obdobie, počas ktorého sa vozidlo poškodeného preukázateľne nachádza v autoservise a ktorého dĺžku nijako nezapríčinil alebo neovplyvnil poškodený, vrátane nasledujúceho obdobia po dátume vykonania opravy odvodenom z faktúry predstavujúcej výzvu na jej zaplatenie (účtovný doklad). Je to totiž práve poškodený, ktorý bol proti svojej vôli vylúčený z možnosti užívania vlastného motorového vozidla a ktorému je objektívne, resp. mimo jeho vplyvu, umožnené opravené vozidlo užívať až na základe jeho vydania autoservisom po doručení krycieho listu poisťovňou. Pokiaľ je aj doba zotrvania poškodeného motorového vozidla v autoservise podľa názoru poisťovne neprimeraná, nie je dôvod prenášať zodpovednosť na poškodeného, ale je to práve poisťovňa, ktorá má dôsledky vyvodzovať voči autoservisu titulom záväzkového vzťahu uzavretého s ním. Pokiaľ žalovaný na podporu svojej argumentácie poukázal na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 45C/78/2023 zo dňa 12.02.2024, žalobca zdôraznil, že toto rozhodnutie nie je právoplatné. Rovnako nedôvodne žalovaný poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/48/2022 zo dňa 23.05.2023, keďže toto rozhodnutie bolo zmenené rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024 v prospech žalobcu. Rozhodovaciu prax, o ktorú žalovaný opiera svoju procesnú obranu, tak možno považovať za prekonanú, a to vzhľadom na vyššie označený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, ale tiež napríklad rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024. Pokiaľ žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/94/2021 zo dňa 27.10.2021 a závery v ňom uvedené, netreba prehliadať, že odvolací súd v označenom rozhodnutí už uviedol, že neskorším Nálezom Ústavného súdu SR č. k. III.ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Rovnako Krajský súd v Bratislave v rozsudkoch č. k. 3Cob/86/2023-145 zo dňa 24.11.2021, sp. zn. 3Cob/94/2023 zo dňa 15.11.2023 a sp. zn. 3Cob/94/2023 zo dňa 15.11.2023, rešpektuje účel náhradného vozidla a práva poškodeného, ktorý proti svojej vôli nemôže užívať svoje opravované vozidlo poškodené poistencom poisťovne, aby na ňom bola vykonaná oprava zabezpečujúca jeho prevádzkyschopnosť. Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Pokiaľ nie je faktúra servisu za opravu uhradená, poškodený nemôže svoje vozidlo užívať a jeho obmedzenie spôsobené poistnou udalosťou stále trvá. Následne žalobca zdôraznil, že skutočnosť, že opravované vozidlo poškodené konaním poistenca žalovaného zotrva v autoservise až do zaplatenia nákladov spojených s jeho opravou, je priamou a bezprostrednou príčinou vzniku uplatneného nároku na náhradu škody. Nevydanie vozidla poškodenému ku dňu poskytnutia zdaniteľného plnenia podľa faktúry vystavenej autoservisom a doručovanej len poisťovni, nepredstavuje žiadnu ďalšiu, ani inú príčinu, ktorá by bola samostatnou a rozhodujúcou príčinou pre vznik škody, resp. v dôsledku ktorej by došlo k pretrhnutiu príčinnej súvislosti.

21. Žalovaný vo svojej odvolacej replike zotrval na svojej doterajšej argumentácii prezentovanej v štádiu prvoinštančného i odvolacieho konania. Nesúhlasil s tým, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo aj vtedy, keď už jeho vozidlo poškodené pri dopravnej nehode je opravené. Nárok na náhradné vozidlo a uplatnenie si náhrady škody za jeho prenájom sa totiž viaže len na náklady, ktoré sú vynaložené nutne. Zo zákona č. 381/2001 Z. z. totiž vyplýva, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením veci alebo stratou veci. Medzi tieto nároky je potrebné považovať aj náhradu nákladov, ktoré poškodenému v súvislosti s poškodením veci vznikli, nielen priame zničenie alebo poškodenie veci. Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že nárok na prenájom náhradného vozidla je odôvodnený len po dobu, pokiaľ je vozidlo poškodené a toto sa nachádza za účelom opravy v servise. Po ukončení opravy už nie je možné hovoriť o poškodení, s ktorým je spojený odôvodnený prenájom náhradného vozidla. Skutočnosť, že servis sa rozhodol vydať opravené vozidlo poškodenému až po zaplatení faktúry za opravu a na toto vozidlo uplatniť zádržné právo, nemôže byť na ťarchu žalovaného. Pokiaľ žalobca poukazuje vo svojom vyjadrení na nález Ústavného

súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, v označenej veci bola riešená otázka prenájmu náhradného vozidla pri totálne poškodenom vozidle, kedy súdy nižších stupňov priznali poškodenému nárok na prenájom náhradného vozidla len

do momentu oznámenia poisťovne škodcu o skutočnosti, že sa jedná o neekonomickú opravu, t. j. totálnu škodu. Po dni oznámenia už poškodený z pohľadu súdov nižších stupňov nemal nárok na náhradné vozidlo, hoci zo strany poisťovne škodcu nedošlo k poskytnutiu náhrady škody. Nejedná sa teda o identický prípad, ako je tomu v prejednávanej spore. V prípade čiastočnej škody krajský súd dospel k záveru, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. V tejto časti sa ústavný súd s názorom krajského súdu stotožnil. Odvolateľ však poukázal na bod 23. označeného rozhodnutia Ústavného súdu SR, kde bolo konštatované: „Preskúmaná záležitosť nie je v poisťných vzťahoch nijako nová. Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“ V kontexte

s uvedeným žalobca nijakým spôsobom v tomto spore nepreukázal, že poškodený nedisponoval finančnými prostriedkami na úhradu faktúry za opravu, poškodený nebol servisom ani vyzvaný na prevzatie si vozidla po oprave, servis čakal na úhradu faktúry zo strany žalovaného ako poisťovne škodcu, pričom do úhrady faktúry za opravu nevydal poškodenému opravené vozidlo. Zároveň žalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 303/2023 zo dňa 08.06.2023, ktorým bola ústavná sťažnosť sťažovateľa (totožného ako pri sťažnosti sp. zn. III.ÚS 602/2022) odmietnutá, a to z dôvodu, že pri konaní na súdoch nižších inštancií, kde sa prejednával prenájom náhradného vozidla po zrealizovaní opravy vozidla poškodeného pri dopravnej nehode, nebolo porušené právo na spravodlivý proces v zmysle platnej legislatívy SR. V bode II. ods. 4 odôvodnenia predmetného uznesenia sa uvádza, že podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v tom, že podľa právneho názoru okresného súdu, ktorý bol následne v napadnutej časti potvrdený napadnutým rozsudkom krajského súdu, okresný súd priznal náhradu účelne vynaložených nákladov za 44 dní, a nie za uplatňovaných 46 dní z dôvodu, že motorové vozidlo malo byť opravené už vo štvrtok 18. augusta 2011, a teda týmto momentom bola zavŕšená potreba užívania náhradného motorového vozidla. Je tak zrejmé, že všetky ďalšie náklady vynaložené na prenájom náhradného vozidla nemožno podľa názoru súdov považovať za účelne vynaložené. Krajský súd v napadnutom rozsudku ďalej uviedol, že jediným kritériom je prevádzkyschopnosť vozidla. Odvolateľ poukázal na obsah práva na spravodlivý proces prezentovaný v rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 252/04 a I.ÚS 50/04, a následne poukázal na bod 14. uznesenia sp. zn. IV.ÚS 303/2023, kde bolo konštatované, že ústavný súd po komplexnom posúdení napadnutého rozsudku krajského súdu dospel k záveru o jeho ústavnej akceptovateľnosti, vychádzajúc zo skutočnosti, že krajský súd sa opravným prostriedkom sťažovateľa a jemu predchádzajúcim postupom dostatočne zaoberal (body 19. až 21.), čím poskytol ochranu označeným právam, čo je pre ústavný súd pri posudzovaní napadnutého rozhodnutia podstatné. Krajský súd rozhodol o odvolaní sťažovateľa zákonom predpokladaným spôsobom, rešpektujúc pritom citovanú relevantnú právnu úpravu vzhľadom na jej účel. Ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup krajského súdu, ktorý by nemal oporu v procesných kódexoch. Právny záver krajského súdu vo vzťahu k spornej právnej otázke nevykazuje znaky arbitrárnosti, zjavnej neodôvodnenosti či svojvôle, čo by bolo možné konštatovať len v prípade, ak by sa natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení zákona, že by tým poprel jeho účel a význam (m. m. III.ÚS 264/05, I.ÚS 23/2010).

22. Ďalej žalovaný uviedol, že predmetný servis, ktorý v súdenom prípade vykonával opravu poškodeného motorového vozidla, síce označil ako autorizovaný, ale nie zmluvný. Zoznam zmluvných servisov žalovaného je uvedený na webovej stránke spoločnosti Slovexperta s.r.o. Ani na stránke samotného servisu nie je žiadna odvolávka na to, že žalovaný by bol zmluvným partnerom servisu. Je možné predpokladať, že žalobca pri fabulovaní o zmluvnom servise žalovaného vychádzal zo skutočnosti, že samotný servis má zriadenú pracovnú pozíciu - prijímací technik pre poisťné udalosti, ktorý spolupracuje s komerčnými poisťovňami pri riešení poisťných udalostí, týkajúcich sa poškodenia motorových vozidiel, ktoré sú dané na opravu. Uvedené ale nemôže zakladať domnienku,

že sa jedná o zmluvných partnerov, kde vzájomná spolupráca je upravená dvojstrannou zmluvou. Servis po zrealizovaní opravy mal vyzvať poškodeného k prevzatiu vozidla, čím by došlo k ukončeniu prenájmu náhradného vozidla. Oprava bola vykonaná v súlade s obhliadkami poškodeného vozidla a v súlade s rozsahom poškodenia, preto nebola opodstatnená obava zo strany servisu, ktorý je autorizovaný, že zo strany žalovaného by nebola po predložení uhradená faktúra za opravu v plnej výške. Servis po dobu 6 dní po oprave mal ako zábezpeku jednak opravené vozidlo zn. MAZDA, ako aj pohľadávku voči žalovanému, keďže faktúra za opravu bola predložená na úhradu žalovanému, a to na základe požiadavky poškodeného, ktorý v tlačive „Uplatnenie nároku na náhrade škody“ v kolónke „Poistné plnenie žiadam zaslať na“ uviedol „servis“. Na základe uvedeného servis dňa 09.11.2022 preposlal všetky relevantné podklady na vyplatenie plnenia žalovanému. Je tak zrejmé, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o predmete sporu nezohľadnil všetky relevantné skutočnosti.

23. Vyššie uvedené dôkazy – listiny zo dňa 03.10.2022 a 09.11.2022 predložil žalovaný vo fotokópii k svojmu podaniu.

24. Žalobca vo svojej odvolacej duplike zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii. Uviedol, že neobstojí poukaz žalovaného na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 303/23 zo dňa 08.06.2023, pretože označeným rozhodnutím Ústavný súd SR odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú, s poukazom na ústavnú akceptovateľnosť sťažnosťou napadnutého rozsudku. Je tak zrejmé, že meritom sťažnosti sa v prejednávanej veci Ústavný súd SR vôbec nezaoberal. Rozhodovacia prax, o ktorú žalovaný opiera svoju procesnú obranu, považuje žalobca za prekonanú, a to práve s poukazom na argumentáciu Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze č. k. III.ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 a žalobcom označené rozhodnutia Krajského súdu v Žiline. Vo vzťahu k otázke účelnosti nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla došlo medzičasom k ustáleniu rozhodovacej praxe, ktorá je súladná s argumentáciou žalobcu. Žalobca sa nestotožňuje s názorom žalovaného o tom, že náklady za prenájom náhradného vozidla vzniknuté po vystavení faktúry za opravu nie je možné považovať za škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Uvedený záver totiž nereflektuje na účel náhradného vozidla vymedzený v označenom náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý podľa názoru žalobcu vylučuje dopad konania autorizovaného servisu na príčinnú súvislosť medzi dopravnou nehodou a nutnosťou a účelnosťou užívania náhradného vozidla po dobu zotrvania opraveného vozidla poškodeného v autoservise. V intenciách záverov plynúcich z označeného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky žalobca zastáva názor, že na poškodenom, resp. žalobcovi, nemôže spočívať dôkazné bremeno ohľadom skutočností, ktoré nastali mimo jeho vplyvu (okolnosti trvania opravy, doručovania krycieho listu, nevydania motorového vozidla ku dňu vykonania jeho opravy).

25. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, či autoservis vykonávajúci opravu v danom čase bol/nebol zmluvným partnerom žalovaného. Pokiaľ aj žalovaný v jeho poslednom vyjadrení uvádza, že autoservis ALTERIA MOTOR, s.r.o. nie je jeho zmluvný partnerom, toto tvrdenie v aktuálnom štádiu konania označil žalobca za irelevantné, keďže ho žalovaný doposiaľ v tomto súdnom spore nenamietal. Žalobca už vo vyjadrení k odporu uviedol, že podľa jeho vedomostí bola oprava vykonávaná v autorizovanom servise vozidiel Mazda, ktorý je súčasne zmluvným servisom žalovaného, nakoľko žalobca má vedomosť o tom, že tento donedávna skutočne bol zmluvným servisom žalovaného. Keďže žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie uvedené tvrdenie žalobcu nepoprel, toto je v zmysle ust. § 151 CSP nevyhnutné považovať za nesporné tvrdenie žalobcu.

26. Ďalšie podania strán sporu v štádiu odvolacieho konania neboli produkované.

27. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP v časti výroku I. presne špecifikovanej vo výroku tohto rozsudku a tiež v závislom výroku II. o trovách konania v spojení s opravným uznesením ako vecne správne potvrdil.

28. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

29. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvoláciu argumentáciu žalovaného formulovanú v jeho opravnom prostriedku, pričom v zmysle princípu neúplnej apelácie sa nezaoberal inými prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie. Odvolací súd zároveň poukazuje na zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

30. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 252/2004 zo dňa 31.08.2004), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. I.ÚS 50/2004 zo dňa 03.03.2004). Do obsahu základného práva podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 3/1997 zo dňa 19.03.1997 a sp. zn. II.ÚS 251/2003 zo dňa 17.12.2003). Odvolacie námietky žalovaného k spôsobu vyhodnotenia dokazovania súdom prvej inštancie z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobe vyhovel, pričom ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci však súd prvej inštancie svoje rozhodnutie veľmi podrobne a zákonným spôsobom odôvodnil. Právo na súdnu ochranu však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, popísaný v odôvodnení jeho rozsudku, odvolací súd len doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II.ÚS 78/2005, III.ÚS 264/2008, IV.ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

31. Žalovaný vo svojom opravnom prostriedku tiež namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. K tejto jeho námietke odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Žalovaný konkrétne nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o dôvodnosti doby trvania nájmu náhradného vozidla poškodeným za obdobie od 10.11.2022 do 15.11.2022, keď argumentoval tým, že z faktúry vystavenej autoservisom vyplýva, že dátum ukončenia opravy motorového vozidla poškodeného je 09.11.2022, kedy už bolo toto vozidlo prevádzkyschopné, a preto trvanie ďalšieho nájmu náhradného vozidla až do doručenia krycieho listu žalovaným už nebolo dôvodné.

32. Vo vzťahu k uvedenej odvolacej námietke odvolací súd východiskovo považuje za potrebné vyjadriť sa k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tak, ako ju prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z. z.“). Účelom uvedeného zákona je poskytnutie právnej ochrany poškodeného škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu. Právnu ochranu poškodeného zákon zabezpečuje jednak tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi, s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu a jednak tým, že v rámci združenia zodpovednostných poisťiteľov zakladá vznik poistného garančného fondu, z ktorého sa odškodňujú obeť dopravných nehôd, ktorým škodu spôsobilo nepoistené alebo neznáme motorové vozidlo. Účelom povinného zmluvného poistenia je teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc s ust. § 4 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré upravuje právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného, spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Inak povedané, práve inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. V kontexte uvedeného je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže toto vozidlo užívať. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III.ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023 poukázal na to, že „...Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok...“.

33. V prejednávanej spore bolo zásadné zodpovedanie otázky, či poškodenému (právnemu predchodcovi žalobcu) vzniká nárok na náhradu škody spočívajúcej v nájme náhradného motorového vozidla do vykonania opravy poškodení motorového vozidla, ktoré boli spôsobené škodcom (poisteným), alebo až do doby, po ktorú poškodený nemohol predmetné motorové vozidlo užívať.

34. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že otázka dôvodnosti nájmu náhradného motorového vozidla (ako škody vzniknutej v súvislosti so škodovou udalosťou – dopravnou nehodou zo dňa 27.09.2022) nebola medzi žalobcom a žalovaným sporná. Jedná sa o takú zložku náhrady škody, ktorá bola poškodenej strane žalovaným aj sčasti uhradená. Nesporným bolo i to, že nájom predmetného motorového vozidla trval 30 dní (od 17.10.2022 do 15.11.2022). Medzi stranami sporu však zostala spornou otázka, či po vykonaní opravy poškodeného motorového vozidla, ktorá bola ukončená dňa 09.11.2022, t. j. v období od 10.11.2022 do 15.11.2022 (kedy autoservis odovzdal poškodenému opravené motorové vozidlo po tom, ako mu žalovaný doručil krycí list), možno nájmné za týchto 6 dní považovať za náklady vynaložené nutne a účelne na vypožičanie – nájom náhradného vozidla, ktoré podľa názoru žalovaného autoservis zadržoval poškodenému protiprávne. Žalovaný tvrdil, že podmieňovať vydanie už opraveného motorového vozidla poškodenému dorúčením krycieho listu poisťovne považuje za protiprávny postup. Notoricky známou, a tiež z vlastnej rozhodovacej činnosti v identických veciach (napr. vo veci Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 11Co/88/2023) je pritom odvolaciemu súdu známa prax, že autoservis je zo strany poškodeného splnomocnený na komunikáciu s poisťovateľom škodcu, keď poistné plnenie nežiada uhradiť na svoj účet, ale žiada, aby cena opravy bola likvidovaná zo strany poisťovateľa škodcu (t. j. žalovaného) formou vydania krycieho listu žalovaným. V tejto súvislosti odvolací súd akcentuje tú skutočnosť, že žalovaný je subjektom, ktorý podniká ako poisťovateľ v oblasti poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, a teda v rámci svojej činnosti poskytuje poistné plnenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keď nezriedka poskytuje poistné plnenia za škodu, ktorú zaviniel jeho poistník na motorovom vozidle poškodeného pri strete prevádzok ich motorových vozidiel. Poškodenia motorového vozidla sa spravidla opravujú v opravovniach – servisoch, s ktorými môže mať poisťovateľ ako „zmluvný partner“ osobitný (exkluzívny) vzťah, premietnutý do poskytnutia určitej (predbežnej) „garancie“, že uhradí cenu opravy motorového vozidla poškodeného opravy, na čo slúži práve tzv. krycí list ako zmluvný partner

poisťovne má nepochybne skúsenosti s komunikáciou so žalovaným ohľadne poistných plnení pri škode spôsobenej prevádzkou motorového vozidla s tým, že úhrada ceny opravy poškodeného motorového vozidla je v takýchto prípadoch likvidovaná formou „krycieho listu“. Je tak zrejmé, že poškodený vstupoval do právneho vzťahu s autoservisom založeného zmluvou o dielo s tým, že on nebude uhrádzať cenu diela, a že úhrada ceny diela bude zabezpečená zo strany poisťovateľa škodcu, t. j. žalovaného. O uvedenom svedčí aj postup samotného autoservisu, ktorý faktúru za opravu motorového vozidla nezasielal poškodenému, ale túto zaslal priamo žalovanému ako poisťovní škodcu. Napokon sám žalovaný vo svojej odvolacej replike uviedol, že faktúra za opravu poškodeného motorového vozidla mu bola predložená autoservisom na úhradu, na základe požiadavky poškodeného, ktorý v tlačive „Uplatnenie nároku na náhrade škody“ v kolónke „Poistné plnenie žiadam zaslať na“ uviedol „servis“. V kontexte uvedeného muselo byť žalovanému zrejmé, že pri bežnom (očakávanom) chode udalostí s poukazom na vyššie uvedené vyjadrenie troch autoservisov bude predmetné motorové vozidlo poškodeného vydané až po vydaní krycieho listu, prípadne úhrade fakturovanej sumy, teda že ukončenie tohto procesu bude podmienené úhradou (prípadne zabezpečením úhrady, ktorú mal vykonať samotný žalovaný. Argumentácia žalovaného potom prinajmenšom ignoruje existujúci faktický stav založený poškodeným a autoservisom. Bol to práve žalovaný, ktorý po doručení faktúry autoservisom nevzniesol žiadne námietky voči cene vykonanej opravy a bolo na ňom, či zrealizuje jej úhradu, alebo len doručí krycí list autoservisu. V danom prípade to bol teda žalovaný, ktorý objektívne oddialil vydanie motorového vozidla poškodenému.

35. Ako už bolo uvedené vyššie, odvolaciemu súdu známa obchodná prax, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo (len) až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného povinného zmluvného poistenia) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Podľa názoru odvolacieho súdu takáto prax autoservisov nachádza v určitej miere oporu aj v existujúcich inštitútoch súkromného práva, a to zádržnom práve tak, ako je prezumované § 151s Občianskeho zákonníka. Zádržné právo vzniká na základe jednostranného právneho úkonu zadržiateľa (veriteľa), ktorým je faktické zadržanie veci. Predpokladom na realizáciu jednostranného právneho úkonu je existencia splatnej peňažnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, ako aj to, že hnutelná vec, ktorá má byť zadržaná, je v reálnej dispozícii veriteľa, t. j. veriteľ má nad ňou faktickú moc. Zádržné právo je potom inštitútom, ktorý sa veľmi často využíva napríklad pri zmluve o úschove, zmluve o dielo, ale aj pri uplatnení nároku zo zodpovednosti za vady a podobne. V kontexte vyššie uvedeného je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu nahliadať na proces odškodňovania škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla tak, ako ho prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z., čo sa v reálnom živote prejavuje napríklad v tom, že poškodený si dá vykonať opravu svojho motorového vozidla v zmluvnom/partnerskom servise poisťovateľa škodcu a že splnomocní príslušný servis na zastupovanie voči poisťovateľovi škodcu, čoho reálnym odzrkadlením je práve to, že zmluvný servis nezasiela faktúru, ktorou vyúčtuje cenu opravy priamo poškodenému ako objednávateľovi opravy, ale priamo poisťovateľovi škodcu a tento následne vykoná úhradu. Napriek tomu, že žalovaný sa v prejednávanej spore snaží navodiť dojem, že on nijakým spôsobom nezasahuje do realizácie práv a povinností, ktoré sú obsahom právneho vzťahu založeného zmluvou o dielo medzi poškodeným a zmluvným servisom, jeho ingerencia (daná spolupracou so zmluvným servisom na báze likvidovania škody vzniknutej prevádzkou motorového vozidla) je týmto jednoznačne daná. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť rozdielnosť postavenia žalovaného (ako poisťovateľa škodcu), ktorého si poškodený sám neurčuje, nakoľko povinnosti žalovaného vznikajú v dôsledku škodovej udalosti zavinenej škodcom (poisteným), a ktorý tým vstupuje do vzťahu s vymedzeným rozsahom práv a povinností s poškodeným „nútene“ v dôsledku vzniku poistnej udalosti (tak ako ich prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z.) a postavenia autoservisu, ktorý vstupuje do vzťahu s poškodeným na (dobrovoľnom) zmluvnom základe (na základe voľby poškodeného), ktorý je výsledkom kontraktačného procesu s určitým obsahom. V kontexte uvedeného by potom úvaha, ktorá by rozlišovala dôvodnosť (príp. rozsah) nároku na náhradu škody súvisiacej s nájmom náhradného motorového vozidla poškodeným aj vo vzťahu k dĺžke doby medzi ukončením opravy motorového vozidla poškodeného a vydaním krycieho listu/vykonaním úhrady zo strany poisťovne výlučne v závislosti od toho, či by bol príslušný autoservis oprávnený uplatniť voči poškodenému zádržné právo, vyznela nesystematicky, nakoľko dôvodnosť nároku by bola podmienená tým, aké zmluvné podmienky by si poškodený v rámci kontraktačného procesu s autoservisom vyjednal. Akceptujúc výklad žalovaného by si potom poškodený „musel“ dojednať so servisom také zmluvné podmienky, ktoré by ukladali servisovi povinnosť vydať mu motorové

vozidlo po oprave aj bez zaplataenia ceny opravy/vydania krycieho listu (uvedený výklad by potom napr. de facto vylučoval možnosť uplatnenia zádržného práva zo strany servisu), čo by servis pri uzatváraní zmluvy o oprave nebol povinný akceptovať, a prípadné nevyjednanie takých podmienok opravy zo strany poškodeného, s ktorými by poisťovateľ škodcu súhlasil, by potenciálne viedlo k ďalším sporom medzi poškodeným a poisťovateľom, týkajúcim sa námietok voči voľbe toho-ktorého servisu zo strany poškodeného a poškodený by sa stal do určitej miery „rukojemníkom“ poisťovateľa škodcu na strane jednej a servisu na strane druhej. V kontexte uvedenej (všeobecnej) úvahy je potom potrebné o to viac nahliadať na prípady, kedy si poškodený dá opraviť motorové vozidlo v partnerskom servise poisťovateľa škodcu (tak ako to bolo aj v prejednávanej príhode). Odvolací súd má za to, že práve „partnerský“ vzťah poisťovateľa škodcu a servisu, ktorého reálnym vyjadrením (okrem iného) je aj vydanie krycieho listu „zmluvnou/partnerskou poisťovňou“, má byť tou skutočnosťou, ktorá poskytne zhotoviteľovi - partnerskému autoservisu poisťovateľa škodcu dostatočnú garanciu na to, aby vydal poškodenému jeho opravené motorové vozidlo, a tým sa v konečnom dôsledku vo vzťahu k poškodenému skrátia nevyhnutná doba, po ktorú bude z jeho strany potrebné užívanie náhradného vozidla. Z uvedeného potom možno jednoznačne vyvodiť záujem poisťovateľa škodcu (ak nevzniknú dôvodné pochybnosti o rozsahu škody) bezodkladne vydať krycí list, príp. partnerskému servisu škodu uhradiť, aby tým nedochádzalo k ďalšiemu vzniku škody z dôvodu nájmu náhradného vozidla zo strany poškodeného, príp. v rámci spolupráce s partnerským servisom vyjednať také podmienky, na základe ktorých by zmluvný servis vydal vozidlo poškodenému ihneď po vykonaní opravy. Argumentácia žalovaného v intenciách uvedeného vyznieva jednostranne a nerefektuje na skutočnosť, že servis je (vo všeobecnosti), či už na zmluvnom základe, resp. ex lege, oprávnený zadržať motorové vozidlo do vykonania úhrady opravy. Uvedená prax autoservisov nepochybne svedčí tiež o danosti tzv. funkčnej synalagmy, v danom type záväzkovo-právnych vzťahov.

36. Odvolací súd potom v základe nevidí dôvod, aby zo strany zmluvnej poisťovne nedošlo k nahradeniu dodatočných nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla poškodenému partnerským servisom až do úhrady náhrady škody, príp. vydania krycieho listu.

37. Vychádzajúc z vyššie uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu je potom existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou (poistnou) udalosťou (dopravnou nehodou zo dňa 22.09.2021) a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájmomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do realizácie úhrady žalovaným, prípadne do vystavenia krycieho listu zo strany žalovaného, daná.

38. V danej súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na argumentáciu Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze č. k. III.ÚS 602/2022-34 zo dňa 16. februára 2023, kde v bode 23. ústavný súd konštatoval: „Preskúmaná záležitosť nie je v poistných vzťahoch nijako nová. Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napríklad dobu vystavenia posudku o škode a časť komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu“ (Greger R., Zwickel M., Haftung im Straßenverkehr Handbuch und Kommentar 2014, Walter de Gruyter GmbH, Berlin/Boston, str. 651).

39. Zároveň odvolací súd dodáva, že je pravdou, že hypoteticky mohol faktúru za opravu vozidla zaplatiť aj poškodený, ktorý by si tak mohol vozidlo v autoservise vyzdvihnúť už po reálnom ukončení opravy 09.11.2022. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany v tomto spore však netvrdil, ani inak nevyšlo najavo, že poškodený s ohľadom na svoje majetkové a finančné pomery bol schopný bezproblémovej úhrady ceny opravy poškodeného motorového vozidla z vlastných zdrojov.

40. Pokiaľ by však aj poškodený disponoval určitou disponibilnou finančnou rezervou, na účely krytia náhodných udalostí nemožno podľa mienky odvolacieho súdu spravodlivo žiadať, aby túto použil práve na (hoc dočasne) prekrytie nákladov škody škodovej udalosti zavinennej tretím subjektom. Skutočnou otázkou však je, či aj bolo povinnosťou poškodeného postupovať hore uvedeným spôsobom. Odpoveď na túto otázku pritom treba hľadať výkladom e ratione legis zákona o povinnom zmluvnom poistení. Konkrétne si treba uvedomiť, že cieľom povinného zmluvného poistenia motorových vozidiel je zabezpečenie prostriedkov na zaplataenie škôd spôsobených iným na zdraví alebo na majetku. Je teda namieste, aby škodu na majetku uhradzaala priamo poisťovňa bez toho, aby sa vyžadovala aktivita poškodeného – najmä aktivita spočívajúca v použití vlastných prostriedkov poškodeného na úhradu

ceny za opravu motorového vozidla. Nakoniec – vzhľadom na to, že prevádzkou motorových vozidiel vznikajú často relatívne vysoké škody (t. j. škody presahujúce sumu 1.000,00 eur), pre väčšinu populácie by bolo zložité zaplatiť cenu za opravu vozidla a následne čakať, kým poisťovňa tieto výdavky poškodenému refunduje.

41. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za vhodné zdôrazniť, že poškodený je v dôsledku ním nezavinenej škodovej udalosti beztak zaťažovaný rôznymi bremenami, keď musí komunikovať s poisťovňou (čím poškodený spotrebúva svoj voľný čas), vozidlo pristiaviť na obhliadku technikovi (čím poškodený zasa spotrebúva svoj čas a peniaze na PHM), vozidlo odviezť do a zo servisu (a opäť spotreba času a PHM), a teda je nanajvýš nevhodné žiadať od neho, aby ešte aj zo svojho zaplatil faktúru za opravu a následne, aby vybavoval v poisťovni škodcu jej preplatenie.

42. Uvedenej argumentácii nasvedčuje aj dôvodová správa k zákonu o povinnom zmluvnom poistení, z ktorej vyplýva „Právnu ochranu poškodeného návrh zabezpečuje jednak tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi, s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu a jednak tým, že v rámci združenia zodpovednostným poisťiteľov zakladá vznik poistného garančného fondu, z ktorého sa budú odškodňovať obeť dopravných nehôd, ktorým škodu spôsobilo nepoistené alebo neznáme motorové vozidlo“.

43. Pokiaľ žalovaný vo svojej odvolacej replike poukázal na to, že servis, ktorý vykonával opravu poškodeného motorového vozidla, nevykonával zmluvný servis žalovaného, k tomu odvolací súd zdôrazňuje, že právo tvrdiť a navrhovať dôkazy prislúcha strane sporu v priebehu konania na okresnom súde; neskôr prezentované tvrdenia a dôkazy sa s v zásade považujú za tzv. novoty, ktoré odvolací súd môže pripustiť len za splnenia podmienok podľa § 366 CSP. Žiadne takéto okolnosti žalovaný v odvolaní netvrdil, z čoho vyplýva, že tieto tvrdenia i listinné dôkazy (uplatnenie nároku na náhradu škody zo dňa 03.10.2022 a doloženie dokladov zo strany servisu žalovanému zo dňa 09.11.2022) boli podané zjavne oneskorene a odvolací súd na ne preto neprihliadal. Rovnako možno súhlasiť aj s argumentáciou žalobcu, ktorý už vo svojom vyjadrení k odporu uviedol, že podľa jeho vedomostí bola oprava vykonávaná v autorizovanom servise vozidiel zn. MAZDA, ktorý je súčasne zmluvným servisom žalovaného. Toto tvrdenie žalobcu však žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nepoprel, a preto v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP je nutné považovať ho za nesporné.

44. Nad rámec uvedeného odvolací súd len pre úplnosť uvádza, že je notoricky známou skutočnosť, že chyby na vozidle vzniknuté pri dopravnej nehode alebo škodovej udalosti môže odstrániť len autorizovaná alebo nezávislá opravovňa, čo vyplýva z ust. § 47 ods. 7 zákona č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na ktoré správne poukazoval žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu, doručenom žalovanému dňa 25.04.2024 (č.l.164 spisu). Žalovaný v tomto spore však v rámci svojej procesnej obrany v konaní pred súdom prvej inštancie ani len netvrdil, že by autoservis ALTERIA MOTOR, s.r.o., vykonávajúci opravu poškodeného motorového vozidla nebol autorizovanou alebo nezávislou opravovňou, ktorá by nebola oprávnená na vykonanie jeho opravy. Tomu, že označený autoservis bol subjektom oprávneným subjektom na realizáciu opravy poškodeného motorového vozidla, t. j. certifikovaným miestom opravy nasvedčuje i fakt, že žalovaný mu dňa 15.11.2022 doručil oznámenie o poistnom plnení (krycí list) a následne aj uhradil faktúru za jeho opravu.

45. Pokiaľ žalovaný v rámci svojej procesnej obrany opakovane poukazoval na argumentáciu Okresného súdu Žilina č. k. 14C/48/2022-66 zo dňa 23. mája 2023, odvolací súd uvádza, že označené rozhodnutie rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26. marca 2024 vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol, bolo zmenené tak, že odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 1.740,00 eur titulom škody, ktorá vznikla poškodenému (právne predchodcovi žalobcu) z dôvodu nájomného za náhradné vozidlo za obdobie od 29.12.2021 do 17.01.2022 s príslušenstvom.

46. Neobstojí poukaz žalovaného na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 303/23 zo dňa 08.06.2023, pretože označeným rozhodnutím Ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú a meritom veci sa vôbec nezaoberal.

47. Súčasne z ust. § 193 CSP vyplýva, ktorými rozhodnutiami je súd v civilnom sporovom konaní viazaný. Je zrejmé, že rozhodnutia iných okresných či krajských súdov, na ktoré poukazoval žalovaný, takými nie sú.

48. Žiada sa dodať, že rešpektujúc argumentáciu Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze č. k. III.ÚS 602/2022-34 zo dňa 16. februára 2023, ako najvyššej súdnej autority, prezentovanú v bode 23. (pozri bod 38. tohto rozsudku), však už viaceré senáty Krajského súdu v Žiline aktuálne zmenili svoju rozhodovaciu činnosť v otázke účelnosti a doby trvania nájmu náhradného vozidla (pozri napr. rozhodnutia sp. zn. 6Co/77/2023 zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 6Co/84/2023 zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 9Co/27/2024 zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024 a iné).

49. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, nakoľko odvolanie žalovaného v danom prípade nemalo opodstatnenie a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v časti meritórneho výroku I. napadnutej odvolaním (t. j. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 184,98 eur s príslušenstvom – konkrétne s úrokom z omeškania z uvedenej sumy vo výške 7,50 % ročne od 30.12.2022 do zaplatenia, voči ktorému odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku neuviedol žiadne odvolacie námietky) ako vecne správny potvrdil.

50. Ako vecne správny odvolací súd potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok II. o trovách prvoinštančného konania napadnutého rozsudku (v spojení s opravným uznesením), vo vzťahu ku ktorému odvolateľ neprodukoval žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu, a ktorý zároveň plne zodpovedá úspechu sporových strán posúdenému v zmysle zákonných ustanovení v ňom citovaných.

51. Vo zvyšnej časti, t. j. v časti výroku I., v ktorej súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 431,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,50 % ročne od 30.12.2022 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nenapadnutej odvolaním, zostal rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

52. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože žalobca bol v tomto štádiu konania úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

53. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).